

Til: Årsmøtet 2025
Fra: Hovedstyret

Årsmøtesak 7/2025:

Uttalelse om byggeprosjektet og skolenedleggelse

Hovedstyret foreslår at årsmøtet vedtar denne uttalelsen om den nye situasjonen som har oppstått med Utdanningsetatens forslag om nedleggelse av Trosterud skole og store endringer i byggeprosjektet:

Byggeprosjektet Haugerud: Vi er klare til omkamp!

Det er et kraftig tilbakeslag for utviklingen av lokalsamfunnet på Trosterud og Haugerud når Utdanningsetaten nå foreslår at Trosterud skole skal nedlegges. Noe som også ser ut til å medføre omfattende forandringer i det store byggeprosjektet som var mer eller mindre ferdig utredet. Men siste ord er ikke sagt. Vi i Haugerud IF og lokalbefolkningen her er klare til omkamper, som vanlig.

Det setter folks tillit til Oslo kommune på en hard prøve når åtte års lokal medvirkning og god dialog med kommunen feies av banen på denne måten, uten forvarsel og dialog med oss som bor her. Hva er vitsen med å engasjere seg positivt i kommunens planarbeid gjennom mange år når resultatet til slutt ikke er noe verdt? Hva er vitsen med at bystyret vedtar flotte planer når en underliggende etat foreslår å bare sette en strek over det hele?

For nøyaktig åtte år og ni dager siden, nærmere bestemt 10. mars 2017, utlyste Oslo kommune at de ville starte arbeidet med en helhetlig utvikling av nærmiljøet på Trosterud og Haugerud. Trosterud og Haugerud ble i Kommuneplan 2015, «Oslo mot 2030», utpekt som prioriterte områder for byutvikling. Samtidig med dette har Groruddalssatsingen 2017 – 2026 utpekt Trosterud og Haugerud som nytt satsingsområde.

I første omgang skulle et Planprogram for området vurdere ulike alternativer for utvikling og en veiledende plan for offentlig rom angi prinsipper for den videre planleggingen. Denne innledende prosessen skal være styrende for arealutviklingen i et område, og er førende for den påfølgende detaljreguleringen. Siden den gangen har det vært lagt ned mye arbeid i å utvikle gode løsninger for skole, idrett, kulturliv og bomiljøer. Som lokalbefolkning har vi lagt godviljen til, 110 prosent. Vi har møtt opp på et utall av medvirkningsmøter, skrevet tusenvis av gule lapper, sendt inn høringssvar i mange runder, sittet i dialogmøter med etatene – og vært på enda flere møter og skrevet enda flere gule lapper. Hva var poenget?

I bystyremøtet 19. juni 2019 banket ordfører Marianne Borgen klubba som markerte at Planprogram og VPOR for Trosterud og Haugerud var vedtatt. Selv om dokumentet formelt sett var veiledende, la det tydelig føring for hva som skulle bygges, noe som ble forsterket med tilleggsmerknader som bystyret vedtok. Mulig vi var naive, men alle her lokalt tok utgangspunkt i at når bystyret vedtar en ganske detaljert og konkret plan, så finnes det også vilje og penger til å gjennomføre det. Omdisponeringen av kommunens arealer som følge av ny reguleringsplan vil samtidig gi kommunen mulighet til å selge tomtene der dagens skoler og idrettshall står til boligutvikling. Det er også penger å hente for kommunen på Haugerud, og mulighet for at flere kan flytte til området. Nye skoler og idrettsanlegg skal ikke bare bygges for oss som allerede bor her, men for omtrent 650 nye innbyggere.

Nå skriver vi mars 2025, og lokalsamfunnet har gått noen måneder og ventet på offentlig ettersyn av detaljreguleringsplanen, slik at vi kunne se fram til en dato for første spadetak. Alt har ligget klart, helt ned til hvor lagerrommet i idrettshallen og sykkelparkeringen under fotballbanen skulle være. Prosjektgruppa under Utdanningsetaten har brukt et stort antall fagfolk og instanser, inkludert erfaringen som vi sitter med i det lokale idrettslaget, til å finne best mulig løsninger. Det er altså brukt betydelige ressurser på å tegne ut de nye skolene og idrettsanleggene, for ikke å snakke om mange hundre timer med frivillig arbeid. Skal alt dette arbeidet legges i skuffen? Hvor mye penger kastes ut av vinduet?

Den samme etaten legger nå fram et forslag om å ta vekk den planlagte nye barneskolen. Med dette settes hele prosjektet i spill. Skal man tro det som ligger ute av dokumenter, vil ikke bare et skolebygg bli borte. Ungdomsskolen må tegnes på nytt for å bli større, mens idrettshallen og fotballanleggene må tegnes på nytt fordi de skal «nedskaleres».

Vi er selvsagt glade for at det nåværende og de tidligere byrådene er forsiktige med fellesskapets penger, skattepengene våre. Derfor har vi svart alle som har spurt her lokalt: «Når kommunen velger å sette i gang et stort byggeprosjekt, vil det også komme finansiering av prosjektet. Men pengene kommer i budsjettet først det året som byggearbeidet skal starte». Slik er det altså ikke, har vi nå lært.

Ja, det var et veldig stort og flott prosjekt som kommunen planlegger. Nesten så flott at det var vanskelig å forstå at akkurat vi skulle få dette. Vi som ligger nesten helt nederst på alle kommunale statistikker der det er om å gjøre å ligge øverst. Men kanskje nettopp derfor? For å gi området et fysisk løft, nå som vi selv har klart å gi nærmiljøet et skikkelig kulturelt og sosialt løft og blitt til #DenGodeLandsbyen.

Haugerud/Trosterud er et levekårsutsatt område, og vi som bor her vet veldig godt hvor viktig lokalsamfunnet med alle dets institusjoner, frivillige lag og organisasjoner er for å skape trygghet, tilhørighet og samhold. Lokalsamfunnets bærebjelker på Haugerud/Trosterud er skolene, barnehagene, fritidsklubben, idrettslaget, bydelen, kirken og moskeen. Det er alle disse menneskene og stedene vi møtes som forhindrer utenforskap og som gjør at vi på tross av statistikken faktisk har det ganske bra her vi bor. Men kommunens bygningsmasse forfaller, og det er ikke plass til alle som vil være med på idrettsaktiviteter. Det er helt nødvendig med nye og større bygg og anlegg for skole og idrett. Og som vi har gledet oss til det!

Men vi må innrømme: Det var ikke vi som var visjonære i utgangspunktet. Det var ikke vi lokale beboere som var kravstore og la fram en ublu ønskeliste. Det var EBY som definerte omfanget på prosjektet, med to skoler, to fotballbaner, mye større idrettshall, kulturstasjon, en allmenning og mange fine møteplasser både ute og inne.

Men vi har gitt et skikkelig bidrag til prosjektet underveis. Det skal vi ha. Kommunen hadde utredet fem ulike måter å løse byggeprosjektet på. Vi leste alle alternativene og konkluderte med at alle fem ville gi sen byggestart, mye nedetid for skoler og idrett, bussing av elever i mange år og andre utslag som kunne bli dramatiske i et levekårsutsatt område som vårt. Derfor laget vi det såkalte Innbyggerforslaget; en sjettemåte å løse byggeprosjektet på. Underet skjedde, etatene vurderte vårt forslag som det beste, Planforum i kommunen var helt enig, og forslaget ble vedtatt i bystyret.

Siden har kommunens etater brukt dette som en solskinnshistorie; et eksempel på hvor bra det går an å gjøre en plansak hvor innbyggerne medvirker aktivt.

Nå står vi i fare for at dette blir historien om «hvordan en spesielt god medvirkningsprosess kan ende opp med et spesielt dårlig resultat». Det skal ikke få skje. Vi er vant til både returkamper, ekstraomganger, omkamper og straffekonk fra idretten. Siste ord er ikke sagt fra vår side. Heller ikke fra byens politikere, håper vi.